

Ustawa
z dnia ... 2007 r.
o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie
ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do prowadzącego sprzedaż sprzętu przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość w rozumieniu art. 6 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271, z późn. zm.²⁾) z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw członkowskich Unii Europejskiej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wprowadzającego sprzęt zawarte w art. 7-14, art. 23 - 24 i art. 27 i art. 29.”;

2) w art. 3 w ust. 1:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) edukacja ekologiczna - wszelkie działania mające na celu podniesienie świadomości społecznej związanej z potrzebą ochrony środowiska przed negatywnym wpływem odpadów w postaci zużytego sprzętu, kierowane do użytkowników sprzętu, a w szczególności: akcje informacyjne, materiały informacyjne i szkoleniowe, programy szkolne i dydaktyczne, szkolenia, sympozja, seminaria, publikacje, konkursy, badania naukowe, organizowanie imprez masowych”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia dyrektywy 2002/96/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 34 i L 345 z 31.12.2003, str. 106). Dane dotyczące aktu prawa Unii Europejskiej ogłoszonego przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tego aktu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej - wydanie specjalne.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 84, poz. 774 i Nr 188, poz. 1837, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1204 oraz z 2005 r. Nr 122, poz. 1021.

„2) import - przywóz sprzętu z terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;”

c) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.³⁾);”

d) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) sprzęt - urządzenia, których prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych, oraz mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych i zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1.000 V dla prądu przemiennego oraz 1.500 V dla prądu stałego, zaliczone do grup sprzętu określonych w załączniku nr 1 do ustawy;”

e) pkt 12 - 14 otrzymują brzmienie:

„12) wewnątrzspółnotowe nabycie - przywóz sprzętu z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;

13) wprowadzający sprzęt - przedsiębiorcę, który:

- a) produkuje i wprowadza sprzęt do obrotu pod własnym oznaczeniem,
- b) wprowadza sprzęt do obrotu pod własnym oznaczeniem wyprodukowany przez innego przedsiębiorcę,
- c) importuje lub dokonuje wewnątrzspółnotowego nabycia sprzętu;

14) wprowadzenie sprzętu do obrotu – udostępnienie odpłatnie albo nieodpłatnie, po raz pierwszy na terytorium kraju, sprzętu w celu używania lub dystrybucji;”

3) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Wprowadzenie sprzętu do obrotu następuje w terminie:

- 1) w dniu wydania sprzętu z magazynu - w przypadku sprzętu wyprodukowanego w kraju,
- 2) w dniu dopuszczenia sprzętu do obrotu na terytorium kraju z przeznaczeniem na rynek krajowy - w przypadku importu sprzętu,

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121, Nr 171, poz. 1225, Nr 225, poz. 1636 i Nr 235, poz. 1699 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 127, poz. 880.

3) w dniu wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie albo jeżeli nie jest wystawiana – w dniu przywozu sprzętu na terytorium kraju z przeznaczeniem na rynek krajowy z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 4. Przy ustalaniu ilości i masy sprzętu wprowadzonego do obrotu nie uwzględnia się:

1) ilości i masy tego sprzętu, który został wprowadzony do obrotu w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia,

2) ilości i masy tego sprzętu, który został wyprodukowany na terytorium kraju,
- a następnie został wyeksportowany lub był przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy dokonanej przez wprowadzającego sprzęt lub innego przedsiębiorcę.”;

5) w art. 7 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przedsiębiorca zagraniczny, będący wprowadzającym sprzęt, zgodnie z przepisami ustawy składa wniosek, o którym mowa w art. 8 ust. 1, za pośrednictwem osoby upoważnionej w oddziale do reprezentowania tego przedsiębiorcy na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej bądź poprzez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z którą zawarł umowę, wpisaną do rejestru, o którym mowa w art. 6.”;

6) w art. 8:

a) w ust. 2 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) informację o umowie z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 57 ust. 1, o ile została zawarta, oraz w przypadku jeżeli wprowadza sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych o masie poszczególnych rodzajów sprzętu, określonych w załączniku nr 1 do ustawy, który wprowadzający sprzęt zamierza wprowadzić w danym roku oraz o formie i wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1;”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do wniosku o wpis do rejestru oraz wniosku o zmianę wpisu do rejestru stosuje się odpowiednio art. 64 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wprowadzający sprzęt dołącza do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 4, uwierzytelnioną kopię umowy z organizacją odzysku, o ile została zawarta, lub w przypadku wprowadzających sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych i w

przypadku braku takiej umowy – dokument potwierdzający wniesienie zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1.”;

7) w art. 12 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzi rejestr w postaci bazy danych zapisanej na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501), mogący stanowić część kompleksowej bazy danych o wprowadzanych na rynek produktach i gospodarce odpadami w Rzeczypospolitej Polskiej;”;

8) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska weryfikuje dane zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 24 ust. 1, art. 31 ust. 1, art. 40 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 56 ust. 1 i art. 67 ust. 1.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na podstawie danych, o których mowa w ust. 1, oraz zbiorczych informacji o wynikach kontroli, o których mowa w art. 16 ust. 2, Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi bazę danych o sprzęcie i zużytym sprzęcie, mogącą stanowić część kompleksowej bazy danych o wprowadzanych na rynek produktach i gospodarce odpadami w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczą dane, roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużytym sprzętem.”;

9) w art. 18:

a) w ust. 1 zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Art. 18 1. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych w przypadku:”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wnosi zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1, do dnia 30 czerwca roku, którego dotyczy.”;

10) w art. 19 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przekazuje do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 31 lipca, informację o złożonych zabezpieczeniach finansowych, o których mowa w art. 18 ust. 1.”;

11) w art. 20:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

2. W razie stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie osiągnął wymaganych poziomów zbierania, odzysku lub recyklingu, Główny Inspektor Ochrony Środowiska orzeka, w drodze decyzji, o przeznaczeniu środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego na poczet pokrycia opłaty produktowej, o której mowa w art. 64.

3. Jeżeli wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2, wskazał, że osiągnął wymagane poziomy zbierania, odzysku i recyklingu, lub wniesione przez wprowadzającego sprzęt zabezpieczenie finansowe jest wyższe niż opłata produktowa wskazana w rocznym sprawozdaniu o wysokości należnej opłaty produktowej, sporządzonym na podstawie art. 67, Główny Inspektor Ochrony Środowiska orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie zabezpieczenia finansowego wniesionego przez tego wprowadzającego sprzęt w wysokości wynikającej z różnicy pomiędzy należną opłatą produktową a środkami należnymi z zabezpieczenia finansowego.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji, o której mowa w art. 69.”;

12) w art. 22 w ust. 1 uchyla się pkt 3;

13) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do umieszczenia na sprzęcie oznakowania, którego wzór jest określony w załączniku nr 3 do ustawy. Oznakowanie określa, że sprzęt został wprowadzony do obrotu po 13 sierpnia 2005 r.

2. Wprowadzany sprzęt winien być oznakowany w sposób umożliwiający identyfikację jego producenta.

3. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinno być umieszczone w sposób wyraźny, czytelny i trwałe.

4. Jeżeli jest to uzasadnione wielkością lub funkcją sprzętu oznakowanie, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być umieszczone na opakowaniu zbiorczym, na instrukcji użycia lub na gwarancji sprzętu.”;

14) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do 30 dnia miesiąca następującego po półroczu, w którym nastąpiło wprowadzenie sprzętu do obrotu, sprawozdania o ilości i masie wprowadzonego sprzętu, z podziałem na grupy i rodzaje sprzętu, określone w załączniku nr 1 do ustawy.”;

15) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Koszty gospodarowania odpadami, o których mowa w ust. 1, stanowiące integralną część ceny sprzętu, mogą zostać uwidocznione jako składnik tej ceny.”;

16) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

2. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych obowiązany jest do osiągania minimalnych rocznych poziomów zbierania sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

3. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, uwzględniając:

- 1) potrzebę osiągnięcia minimalnego poziomu zbierania w wysokości 4 kg/mieszkańca/rok,
- 2) ilości wprowadzanego sprzętu do obrotu,
- 3) działania na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki.

4. Poziomy zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych nie mogą przewyższać 60 % masy wprowadzonego sprzętu do obrotu w roku kalendarzowym, średnio dla wszystkich grup, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy. Poziom zbierania dotyczy zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu grupy, do której należy wprowadzany przez wprowadzającego sprzęt.

5. Poziomy zbierania określone w ust. 2 nie dotyczą opraw oświetleniowych, w których łączna masa metali, minerałów, szkła lub drewna przekracza 90% masy wyrobu.

6. Wprowadzający sprzęt wpisany do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska liczy poziom zbierania, o którym mowa w ust. 2, w stosunku do masy sprzętu wprowadzonego do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.

Wprowadzający sprzęt rozpoczynający działalność w danym roku, rozlicza poziom zbierania w stosunku do sprzętu wprowadzonego w tym roku kalendarzowym.”;

17) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe:

1) powstałego ze sprzętu wprowadzonego przez niego na terytorium kraju po dniu 13 sierpnia 2005 r.;

2) powstałego ze sprzętu wprowadzonego przez niego na terytorium kraju do dnia 13 sierpnia 2005 r., jeżeli zużyty sprzęt jest zastępowany przez sprzęt tego samego rodzaju co sprzęt dostarczony przez tego wprowadzającego, przy czym finansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania tego sprzętu może być również ponoszone przez jego użytkownika w zakresie określonym w umowie zawartej pomiędzy wprowadzającym sprzęt i użytkownikiem.

2. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych i użytkownik tego sprzętu jest obowiązany przekazywać zużyty sprzęt do zbierającego zużyty sprzęt lub zakładu przetwarzania, wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 6.”;

18) w art. 31 w ust. 1 pkt 1 otrzymują brzmienie:

„1) w terminie do 30 dnia miesiąca następującego po półroczu, którego dotyczą dane, sprawozdania o masie zużytego sprzętu zebranego, poddanego przetwarzaniu, odzyskowi, w tym recyklingowi, oraz unieszkodliwianiu;”;

19) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wprowadzający sprzęt oblicza osiągnięte poziomy zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu na podstawie dodatkowej ewidencji, o której mowa w ust. 1, oraz zaświadczeń o zużytym sprzęcie, o których mowa w art. 50 ust. 1.”;

20) w art. 33:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do zawarcia umowy z prowadzącymi zakłady przetwarzania o zdolnościach przetwórczych umożliwiającymi przetworzenie zebranego zużytego sprzętu.

2. Wprowadzający sprzęt zawiera umowy z prowadzącymi zakłady przetwarzania wpisanymi do rejestru, o którym mowa w art. 6.”,

b) w ust. 4 zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do końca lutego każdego roku, wykazu zakładów przetwarzania, z którymi zawarł umowę, zawierającego:”;

21) w art. 39 w ust. 1:

a) zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zbierający zużyty sprzęt, z wyjątkiem sprzedawcy detalicznego i sprzedawcy hurtowego, jest obowiązany przekazać wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta, na terytorium którego działa, w terminie 30 dni od dnia podjęcia działalności, informację zawierającą:”

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) adresy punktów zbierania zużytego sprzętu;”;

22) w art. 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do 30 dnia miesiąca następującego po półroczu, sprawozdania o masie zebranego i przekazanego do prowadzącego zakład przetwarzania zużytego sprzętu.”;

23) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. 1. Prowadzący zakład przetwarzania, który zawarł umowę, o której mowa w art. 33 ust. 2, ma obowiązek nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt.

2. Prowadzący zakład przetwarzania po przyjęciu zużytego sprzętu jest obowiązany do usunięcia niezwłocznie składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy.”;

24) w art. 45 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków, separatorem cieczy, o ile w czasie magazynowania może nastąpić wyciek;”;

25) w art. 46 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków, separatorem cieczy, o ile w czasie magazynowania może nastąpić wyciek;”;

26) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazywać odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu

lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6.

2. Prowadzący zakład przetwarzania może dokonać eksportu odpadów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi do instalacji spełniających wymagania nie niższe jak określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

3. Odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu nieprzekazane do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazywać prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.”;

27) w art. 50:

a) w ust. 1 zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany, w terminie 20 dni po upływie półrocza, wydać wprowadzającemu sprzęt, z którym zawarł umowę dotyczącą przetwarzania odpadów, zaświadczenie o zużytym sprzęcie zawierające następujące informacje:”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku eksportu odpadów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi przedsiębiorca prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazać wprowadzającemu sprzęt pisemne oświadczenie, że odzysk lub recykling odbywa się w instalacjach spełniających wymagania nie niższe jak określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.”;

28) w art. 51 w ust. 1 zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do 30 dnia miesiąca następującego po półroczu, którego dotyczą dane, sprawozdania zawierającego informacje o:”;

29) w art. 53 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu jest obowiązany wydać zaświadczenie potwierdzające recykling na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania przekazującego odpady do recyklingu, w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po półroczu, w którym dokonano recyklingu.”;

30) w art. 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku jest obowiązany wydać zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku na

wniosek prowadzącego zakład przetwarzania przekazującego odpady do innych niż recykling procesów odzysku, w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po półroczu, w którym dokonano innych niż recykling procesów odzysku.”;

31) w art. 56 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku są obowiązani do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do 30 dnia miesiąca następującego po półroczu, sprawozdania o masie przyjętych oraz poddanych odpowiednio recyklingowi lub innym niż recykling procesom odzysku odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu.”;

32) w art. 57:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może przejąć obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, art. 8 ust. 4, 7 i 8, art. 9 ust. 2 i 3, art. 13 ust. 1, art. 21-23, art. 25 - 26 oraz w art. 32 ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 4.”;

b) dodaje się ust. 4-7 w brzmieniu:

„4. Przepisów ust. 3 nie stosuje się w przypadku przejmowania obowiązków od przedsiębiorcy zagranicznego.

5. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wchodzi w prawa i obowiązki wprowadzającego sprzęt w danej grupie, określonej według załącznika nr 1 do ustawy, na podstawie zawartej umowy. Przepisy dotyczące wprowadzającego sprzęt stosuje się odpowiednio do organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

6. W przypadku przejęcia obowiązków od wprowadzającego sprzęt, na warunkach określonych w ust. 4 i 5, organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do przedkładania Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska sprawozdania, o którym mowa w art. 24 ust. 1, dla każdego wprowadzającego z osobna.

7. Sprawozdania przekazywane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, na podstawie art. 31 ust. 1, art. 33 ust. 4 oraz art. 67 ust. 1 mogą zawierać zbiorcze dane za wszystkich wprowadzających, którzy podpisali umowę z daną organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.”;

33) w art. 58 dodaje się ust. 3 - 5 w brzmieniu:

„3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczna na edukację ekologiczną co najmniej 2% swoich przychodów.

4. Na potrzeby określenia wypełnienia przez organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązku, o którym mowa w ust. 3, za środki przeznaczone na edukację ekologiczną uznaje się prawidłowo udokumentowane wydatki poniesione w bezpośrednim związku z prowadzoną edukacją ekologiczną.

5. Za prawidłowo udokumentowane wydatki uznaje się wydatki udokumentowane dowodami niebudzącymi wątpliwości i potwierdzającymi bezsprzecznie, że wydatek został poniesiony w bezpośrednim związku z prowadzoną edukacją ekologiczną. Za wydatki poniesione w bezpośrednim związku z prowadzoną edukacją ekologiczną uznaje się również środki przekazane na rzecz organizacji pozarządowych realizujących zadania w zakresie rozwoju świadomości ekologicznej oraz środki przeznaczone na samodzielnie realizowane przedsięwzięcia

6. Za wydatki, o których mowa w ust. 5, nie uważa się wydatków przeznaczonych na przedsięwzięcia o dominującym charakterze reklamowym.”;

34) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Jeżeli wprowadzający sprzęt zakończył działalność gospodarczą, lub umowa, o której mowa w art. 57 ustawy, została wypowiedziana bądź rozwiązana, organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która przejęła od niego obowiązki na podstawie umowy, jest obowiązana pokryć koszty zbierania, przetwarzania, recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku oraz unieszkodliwiania zużytego sprzętu.”;

35) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. 1. W przypadku otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązki ponownie obciążają wprowadzającego sprzęt w stosunku do masy sprzętu wprowadzonego przez niego do obrotu od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości.

2. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do złożenia sprawozdań, o których mowa w art. 24 ust. 1, art. 31 ust. 1, art. 33 ust. 4 oraz art. 67 ust. 1, za okres od dnia określonego w ust. 1 do końca roku kalendarzowego lub do dnia przejęcia obowiązków przez inną organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.”;

36) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. 1. Rozliczenie wykonania obowiązków, o których mowa w art. 27 ust. 2 oraz 30 ust. 1, następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Wprowadzający sprzęt, który nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 30 ust. 1, jest obowiązany do wpłacania opłaty produktowej, obliczanej odrębnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego:

1) poziomemu odzysku,

2) poziomemu recyklingu

- dla każdej grupy sprzętu określonej w załączniku nr 1 do ustawy.

3. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 27 ust. 2, jest obowiązany do wpłacania opłaty produktowej, dla każdej grupy sprzętu określonej w załączniku nr 1 do ustawy.

4. Rozliczenie wykonania obowiązków, o którym mowa w ust. 1, wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który wniósł zabezpieczenie finansowe na dany rok kalendarzowy następuje zgodnie z art. 20 ustawy. W przypadku, gdy należna opłata produktowa za nieosiągnięcie poziomów zbierania, poziomemu odzysku i poziomemu recyklingu jest wyższa niż zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 18 ust. 1, wówczas wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany wpłacić obliczoną różnicę pomiędzy należną opłatą produktową a zabezpieczeniem finansowym.”;

37) w art. 65 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Należną opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej i różnicy pomiędzy wymaganym a osiągniętym poziomem odpowiednio zbierania, odzysku albo recyklingu zużytego sprzętu.”;

38) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska rocznego sprawozdania, zawierającego odrębnie dla poszczególnych grup sprzętu określonych w załączniku nr 1 do ustawy informację o wysokości należnej opłaty produktowej, do końca lutego roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.”;

39) w art. 69:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt nie dokonał wpłaty opłaty produktowej albo dokonał wpłaty w wysokości niższej od należnej, Główny Inspektor

Ochrony Środowiska wydaje decyzję, w której ustala wysokość należnej opłaty produktowej.”;

40) w art. 72:

a) zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”;

b) dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

„8) wbrew przepisowi art. 32 ust. 1 i 3, nie prowadzi dodatkowej ewidencji oraz nie przechowuje jej przez wymagany okres albo prowadzi te czynności nierzetelnie,

9) wbrew przepisowi art. 33 ust. 4, nie przekazuje wykazu zakładów przetwarzania, z którymi ma podpisaną umowę albo przekazuje nierzetelne informacje,”;

41) w art. 75:

a) zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”;

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) wbrew przepisowi art. 38, nie przekazuje zebranego zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania wpisanemu do rejestru,

2b) wbrew przepisowi art. 39, nie przekazuje wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta informacji o prowadzonej działalności,”;

42) w art. 76 - 78 zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto:”;

43) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. 1. Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy, który prowadzi sprzedaż sprzętu pochodzący od niezarejestrowanego w rejestrze, o którym mowa w art. 6, wprowadzającego sprzęt, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

2. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt, nie będąc wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

3. Wprowadzający sprzęt, który nie dopełnia obowiązku ustanowienia lub wniesienia zabezpieczenia finansowego wbrew art. 18 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

4. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych nie wypełniając obowiązków określonych w art. 29, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

5. Wprowadzający sprzęt z grupy 5, rodzaje 2-5, określonych w załączniku nr 1 do ustawy, który nie podpisał umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na podstawie art. 34 podlega karze pieniężnej w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł.

6. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która nie wypełnia obowiązków nałożonych art. 58, podlega karze pieniężnej w wysokości od 10.000 zł do 1.000.000 zł.

7. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-6 wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

8. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1-6, uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu, a w szczególności masę sprzętu, którą wprowadzający sprzęt wprowadził na rynek krajowy.

9. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-6, wnosi się na odrębny rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

10. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1-6, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”;

44) w załączniku nr 1:

a) w grupie 4 nazwa rodzaju 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Pozostałe produkty lub urządzenia do celów nagrywania lub kopiowania dźwięku lub obrazów, w tym sygnały lub technologie przesyłu dźwięku i obrazu inne niż telekomunikacyjne”;

b) w grupie 9 nazwa rodzaju 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Urządzenia pomiarowe, ważące lub do nastawu używane w gospodarstwie domowym lub jako sprzęt laboratoryjny”;

45) w załączniku nr 2 w ust. 1 dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) oleje ze sprężarek.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1042) w art. 3 w ust. 2 w pkt 6a lit. b otrzymuje brzmienie:

" b) adresy punktów zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;”.

Art. 3. Wprowadzający sprzęt wpisani do rejestru są obowiązani do złożenia wniosku o zmianę wpisu do rejestru zawierającej informację, o której mowa w art. 1 pkt 6 lit. a w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 4.

1. Do zabezpieczenia finansowego wniesionego na 2007 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.
2. Środki pochodzące z zabezpieczenia finansowego wniesionego przez wprowadzającego sprzęt na 2006 r. i na 2007 r., przeznaczone decyzją Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na sfinansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, stanowią przychody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 14, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

UZASADNIENIE

Celem ustawy jest wprowadzenie niezbędnych zmian do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), mających na celu przede wszystkim pełną transpozycję dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003 r., str. 34 i L 345 z 31.12.2003, str. 106; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 359) oraz wypełnienia zapisów Krajowego planu gospodarki odpadami 2010.

Jednym z obowiązków zawartych w dyrektywie 2002/96/WE jest osiągnięcie przez Państwa Członkowskie do dnia 31 grudnia 2006 r., a przez Polskę, do dnia 31 grudnia 2008 r. (ze względu na otrzymaną derogację decyzją Komisji 2004/486/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. przyznająca Cyprowi, Malcie i Polsce pewne tymczasowe odstępstwa od dyrektywy 2002/96/WE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. U. L 162 z 30.4.2004, str. 114—115)) poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w ilości 4 kg/mieszkańca/rok.

Wobec powyższego w Krajowym planie gospodarki odpadami 2010 zostało wyznaczone dla Ministra Środowiska zadanie przeprowadzenia w 2007 r. procesu legislacyjnego zmiany ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w kierunku wprowadzenia poziomu zbierania wyrażonego jako odsetek masy sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego na rynek.

Pozostałe zmiany wynikają z doświadczeń zebranych w trakcie stosowania przepisów ustawy.

Należało przede wszystkim uprościć i zmniejszyć liczbę sprawozdań, które przedsiębiorcy byli zobligowani dostarczać do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Z tego względu zmniejszono częstotliwość przekazywania sprawozdań z kwartalnego na półroczny. Przesunięto również termin składania rocznego raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużytym sprzętem przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska Ministrowi Środowiska z 30 kwietnia na 30 czerwca każdego roku ze względu na szeroki zakres danych, jaki musi być przeanalizowany.

Trzecim dużym pakietem zmian jest zwiększenie odpowiedzialności organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Obecnie, przejmując obowiązki od wprowadzających sprzęt, organizacje odzysku będą również miały taką samą odpowiedzialność jak wprowadzający sprzęt.

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych podlegających procedurze notyfikacji Komisji Europejskiej.

Art. 1 projektu ustawy określa zmiany dokonane w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Zmiany rozdziału 1

Zmiana art. 2 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym wynikała z treści dyrektywy, która nakłada obowiązek objęcia przepisami również tych przedsiębiorców, którzy prowadzą sprzedaż sprzętu przy wykorzystaniu wszelkich środków porozumiewania się na odległość, a nie tylko za pośrednictwem środków masowego przekazu lub sieci teleinformatycznych, tak jak określono w pierwotnej wersji ustawy.

W art. 3 ust. 1 dokonano zmian polegających na dodaniu jako pkt 1a definicji edukacji. Dodanie takiej definicji jest niezbędne, gdyż w wyniku zmian wprowadzonych do art. 58 określającego jakie środki muszą organizacje odzysku przeznaczyć na edukację ekologiczną, należało określić jak rozumiana jest edukacja. Ponadto dodano jako nowy pkt 4a definicję przedsiębiorcy. Wyjaśnienie takie wydaje się być niezbędne, gdyż wiele podmiotów, w szczególności zagranicznych, nie wiedziało jakie są ich obowiązki i czy obowiązują ich przepisy ustawy jako wprowadzających sprzęt czy też obowiązek ten należy do ich przedstawicieli znajdujących się na terenie Polski.

Dokonano również zmiany definicji wprowadzającego sprzęt, gdyż z obecnej definicji wynika, że wprowadzającym sprzęt jest przedsiębiorca, który produkuje i sprzedaje pod własnym oznaczeniem sprzęt, a więc nie jest wprowadzającym sprzęt przedsiębiorca, który produkuje i nie sprzedaje sprzętu, lecz na przykład wprowadza wyprodukowany przez siebie sprzęt do obrotu w drodze leasingu. Umowa leasingu nie jest umową sprzedaży, a więc w tym przypadku nie zostają spełnione przesłanki do uznania przedsiębiorcy za wprowadzającego sprzęt. Dystrybucja sprzętu z wykorzystaniem umowy leasingu nie jest rzadkością w obrocie handlowym, dlatego też dokonano korekty definicji wprowadzającego sprzęt w taki sposób, że wprowadzającym sprzęt będzie ten przedsiębiorca, który „wprowadza sprzęt do obrotu” towar, a nie tylko „sprzedaje”.

Jednocześnie dokonano zmiany definicji wprowadzenia sprzętu na wprowadzenie sprzętu do obrotu tak, aby zapewnić spójność ze zmienioną definicją wprowadzającego sprzęt. Podobnych zmian dokonano w definicji importu i wewnątrzwspólnotowego nabycia.

Ponadto dokonano korekty w definicji sprzętu. Zmieniono wyrażenie prąd zmienny na prąd przemienny, gdyż jest to prawidłowe określenie, używane w branży.

Zmieniona treść art. 4 określa sytuacje, w których masy sprzętu nie wlicza się do masy sprzętu wprowadzonego do obrotu.

Zmiany rozdziału 2

Do art. 7 ustawy dodano ust. 4 traktujący o sposobie rejestracji przedsiębiorców zagranicznych. Przedsiębiorca zagraniczny będzie obowiązany do dokonania rejestracji poprzez przedstawiciela ustanowionego na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.) bądź w przypadku braku przedstawiciela poprzez organizację odzysku zarejestrowaną przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Zmiany te zostały wprowadzone, gdyż z dotychczasowych przepisów nie wynikało czy w ogóle możliwe jest zarejestrowanie podmiotu zagranicznego.

Zmiana art. 8 polega przede wszystkim na dodaniu w ust. 1 lit. e ww. artykułu, że każdy wprowadzający sprzęt, który podpisze umowę z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego ma obowiązek przekazać kopię takiej umowy do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (GIOŚ). Obecnie taki obowiązek mają tylko wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, jednak niektórzy wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych również podpisują umowy z organizacjami odzysku, aby przekazać im obowiązki, dlatego też w takim przypadku powinni przekazać kopię umowy do GIOŚ. Konsekwentnie dokonano również zmiany w ust. 8 artykułu.

W art. 8 dodano również nowy ust. 2a, który określa konsekwencje złożenia niekompletnego wniosku o wpis do rejestru GIOŚ, co stanowi doprecyzowanie dotychczas obowiązujących przepisów ustawy.

W art. 12 określono, że prowadzony przez GIOŚ rejestr może stanowić część kompleksowej bazy danych o wprowadzanych na rynek produktach i gospodarce odpadami w Polsce. Zmiana ta wynika z prowadzonych obecnie prac nad ujednoczeniem systemu rejestracji przedsiębiorców i ustanowienia jednej bazy danych dotyczącej gospodarowania wszystkimi rodzajami odpadów. Prace te mają na celu przede wszystkim zmniejszenie obciążeń biurowych ciążących na przedsiębiorcach. Podobne zmiany wprowadzono w art. 15 ust. 3.

W art. 15 uzupełniono ust. 1 o brakujące przepisy odnoszące się do sprawozdań, natomiast w ust. 5 wydłużono termin przekazania sprawozdania z GIOŚ do Ministerstwa Środowiska. Okres ten został wydłużony ze względu na fakt, że sprawozdania od przedsiębiorców mają służyć do GIOŚ do końca marca każdego roku i potrzebny jest odpowiedni czas na przeanalizowanie obszernego materiału.

Zmiany rozdziału 3

Zmiany dokonane w rozdziale 3 o zabezpieczeniach finansowych dotyczą zarówno daty uiszczania zabezpieczenia, jak i przeznaczenia zabezpieczenia finansowego. W dotychczas obowiązującej ustawie nie był wskazany termin wnoszenia zabezpieczenia i powodowało to wiele problemów, w szczególności z uzyskiwaniem przez wprowadzających sprzęt ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i gwarancji bankowej. Obecnie zaproponowano termin wnoszenia takiego zabezpieczenia do końca czerwca roku, którego to zabezpieczenie dotyczy.

Zmiany dokonane w art. 19 pozwalają GIOŚ na otrzymanie informacji, kto z wprowadzających sprzęt dokonał zabezpieczenia finansowego.

Ponadto zmiany w art. 20 określają sposób rozliczenia zabezpieczenia finansowego. Proponuje się, aby w przypadku niewywiązania się przedsiębiorcy z obowiązków osiągnięcia odpowiednich poziomów zbierania, odzysku i recyklingu, przeznaczać wpłacane zabezpieczenie finansowe na pokrycie opłaty produktowej.

Zmiana ust. 2 oraz 3 art. 20 obecnie obowiązującej ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ma zapewnić spójność przepisów o zabezpieczeniu finansowym z przepisami o przedawnieniu zobowiązań z tytułu opłaty produktowej oraz zakazu orzekania dwa razy w tym samym przedmiocie. W tym przypadku w zakresie sfinansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu - raz na podstawie art. 20 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, a innym razem na podstawie art. 69 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Zmiany rozdziału 4

W art. 22 wykreślono obowiązek przekazywania użytkownikom informacji o masie wprowadzanego sprzętu. Był to przepis wykraczający poza przepisy dyrektywy i stwarzał problemy w realizacji.

Art. 23 zmieniono w taki sposób, żeby wprowadzający sprzęt był odpowiedzialny za umieszczenie na sprzęcie oznakowania umożliwiającego identyfikację jego producenta. Ponadto określono, że symbol przekreślonego pojemnika na odpady oznacza, że dany sprzęt został wprowadzony po 13 sierpnia 2005 r. Przepisy te wynikają wprost z dyrektywy i wymagały uregulowania w prawodawstwie krajowym.

Zmiany w art. 24 ust 1, art. 31 ust. 1 pkt 1, art. 40 ust. 1, art. 51 ust. 1 oraz art. 56 ust. 1 mają na celu zmniejszenie obciążeń biurokratycznych dla przedsiębiorców, dlatego też dla wszystkich rodzajów sprawozdań określono jeden termin składania sprawozdań do GIOŚ i zmniejszono ich liczbę z czterech do dwóch w ciągu roku.

W art. 24 zrezygnowano również z wymagania w sprawozdaniu o masie wprowadzonego sprzętu z przedstawiania rodzaju i masy baterii i akumulatorów, ze względu na przygotowywaną transpozycję dyrektywy 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG. Przepis ten wejdzie w życie od dnia 1 stycznia 2010 r., tak aby możliwe było uzyskanie informacji za rok 2008.

Ze względu na wielorakość interpretacji przepisu o uwidocznianiu kosztów gospodarowania odpadami jako oddzielnego elementu ceny zdecydowano się na wykreślenie z art. 25 ust. 2. Koszty gospodarowania odpadami stanowią integralną część ceny, a nie dodatkową opłatę pobieraną przy zakupie sprzętu.

Największą zmianą w ustawie jest nowe brzmienie w art. 27. Wprowadzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki do wydania rozporządzenia określającego obligatoryjne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu. Wprowadzenie takiego obowiązku wynika z dyrektywy 2002/96/WE, która określiła, że państwa członkowskie mają zapewnić osiągnięcie poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w wysokości 4 kg/mieszkańca/rok. Polska ma wywiązać się z nałożonego obowiązku do końca 2008 r. Natomiast fakt wprowadzenia upoważnienia dla właściwego ministra do wydania rozporządzenia w tej sprawie wynika z charakterystyki rynku, który podlega ciągłym zmianom. Określono przy tym, że poziom zbierania zużytego sprzętu nie może przewyższać średnio 60% masy wprowadzanego sprzętu. Liczenie poziomów zbierania będzie odnosić się do masy sprzętu wprowadzonego w poprzednim roku kalendarzowym. Wynika to z faktu, że realne dane określające ile sprzętu zostało wprowadzone w konkretnym roku są dostępne dopiero w pierwszym kwartale następnego roku, wobec czego łatwiej jest określić przedsiębiorcom własne obowiązki. Wyjątkiem jest rozliczenie pierwszego roku przez wprowadzającego rozpoczynającego swoją działalność, w tym przypadku podstawą do obliczenia jest masa sprzętu wprowadzana w danym roku.

Określono również, że poziomy zbierania nie dotyczą opraw oświetleniowych, w których łączna masa metali, minerałów, szkła lub drewna przekracza 90% masy wyrobu. Wynika to z faktu, że oprawy takie zwykle w ogóle nie są wymieniane przez użytkowników.

W art. 29 dodano nowy ust. 2, który ustanawia obowiązek przekazywania zużytego sprzętu do zbierającego zużyty sprzęt lub zakładu przetwarzania wpisanego do rejestru GIOŚ.

W art. 32 ust. 2 doprecyzowano, że wprowadzający sprzęt oblicza poziomy zbierania, odzysku i recyklingu na podstawie dodatkowej ewidencji i zaświadczeń o zużytym sprzęcie, przekazywanych mu przez prowadzącego zakład przetwarzania.

W art. 33 obowiązek zapewnienia sieci zastąpiono obowiązkiem zawarcia umów z zakładami przetwarzania.

Rozdział 5 pozostał bez zmian.

Zmiany rozdziału 6

Zmiany dokonane w rozdziale 6, określającym obowiązki zbierającego zużyty sprzęt odnoszą się przede wszystkim do sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych. Zostali oni zwolnieni w art. 39 z obowiązku przekazywania informacji wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta o prowadzonej działalności. Mieszkańcy znają okoliczne miejsca sprzedaży i taka informacja nie jest niezbędna.

Zmiany rozdziału 7

W rozdziale 7, określającym obowiązki prowadzącego zakład przetwarzania, dokonano jednej ważnej zmiany, dotyczącej sposobu wydawania zaświadczenia o zużytym sprzęcie dla wprowadzającego sprzęt. Zaświadczenia te dotychczas były wydawane co kwartał, obecnie proponuje się wydawanie zaświadczeń raz na pół roku, gdyż taki okres rozliczeniowy obowiązuje wszystkich. Ponadto określono w art. 44, że prowadzący zakład przetwarzania, który podpisał umowę z organizacją odzysku, ma obowiązek przyjąć nieodpłatnie zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych. Zmiany te wynikły z faktu, że zbierający zużyty sprzęt mieli obowiązek nieodpłatnego odbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od użytkowników, a jednocześnie zakłady przetwarzania miały możliwość pobierania opłaty za przyjmowane odpady. W takiej sytuacji zbierający zużyty sprzęt ponosili koszty, nie mając żadnych dochodów.

Dokonano również zmiany w art. 47, który uzupełniono o przepis mówiący, że prowadzący zakład przetwarzania może dokonać eksportu odpadów w celu poddania ich odzyskowi do instalacji spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

Zmiany rozdziału 8

W rozdziale 8 dokonano podobnych – jak w rozdziale 7 - zmian w terminach przekazywania zaświadczeń potwierdzających recykling i inne niż recykling formy odzysku.

Zmiany rozdziału 9

Najważniejszą zmianą w rozdziale 9, odnoszącym się do organizacji odzysku, jest zrównanie jej w prawach i obowiązkach z wprowadzającym sprzęt w chwili, gdy zawierana jest pomiędzy nimi umowa. Umowa taka byłaby podpisywana na wykonywanie obowiązków związanych z konkretną grupą sprzętu umieszczaną na rynku przez danego przedsiębiorcę. Zmiana ta wynika z faktu, że na podstawie dotychczasowych przepisów organizacji odzysku

nie miały takich samych obowiązków, jak ci przedsiębiorcy, którzy rozliczali się samodzielnie.

Do art. 57 dodano m.in. ust. 5, który dokładnie określa, które ze sprawozdań przekazywanych do GIOŚ, organizacje odzysku mogą składać łącznie za wprowadzających, z którymi podpisali umowy, a które z nich nadal muszą być składane oddzielnie dla każdego wprowadzającego. Dodanie przepisu wynika z wielu niejasności, które się pojawiły w przypadku przekazywania sprawozdań przez organizacje odzysku.

Ponadto określono, że w przypadku podpisywania umowy z przedsiębiorcą zagranicznym nie obowiązują przepisy ust. 3, gdyż wówczas organizacja odzysku nie miałaby możliwości zarejestrowania takiego podmiotu.

Ze względu na fakt, że do chwili obecnej organizacje odzysku nie poświęcają większej uwagi obowiązkowi prowadzenia edukacji ekologicznej, w art. 58 określono, że organizacja odzysku jest obowiązana przeznaczać na cele edukacji ekologicznej 2% swoich przychodów, określając przy tym co się rozumie przez prawidłowo udokumentowane wydatki na edukację ekologiczną.

Zmiany art. 62 i art. 63 zostały wprowadzone w konsekwencji zmian wprowadzonych w art. 57.

Zmiany rozdziału 10

W rozdziale 10, odnoszącym się do opłat produktowych zmiany polegają głównie na dodaniu opłat produktowych za nieosiągnięcie poziomu zbierania oraz określenia, w jaki sposób rozlicza się wprowadzającego sprzęt, który dokonał wcześniej wpłaty zabezpieczenia finansowego, która jest niższa niż należna opłata produktowa. Zmiany te wynikają z wprowadzenia obowiązkowych poziomów zbierania, jak i przeznaczania środków z zabezpieczeń finansowych na opłatę produktową.

Zmiany rozdziału 11

Zmiany wprowadzone w tym rozdziale uzupełniają luki w dotychczas obowiązującej ustawie i dają podstawy Inspekcji Ochrony Środowiska do wyznaczania kar za często występujące naruszenia prawa.

Z tego względu w art. 72 odnoszącym się do kar grzywny dla wprowadzających sprzęt dodano sankcje za brak prowadzenie dodatkowej ewidencji oraz brak przekazywania wykazu zakładów przetwarzania, z którymi wprowadzający ma podpisaną umowę.

W art. 75 wyznaczono nowe sankcje za brak przekazywania zebranego zużytego sprzętu do zakładu przetwarzania i brak przekazywania informacji o prowadzonej działalności do

wójta, burmistrza bądź prezydenta miasta. Dla czynów tych przewidziano karę grzywny, gdyż nie stanowią poważnego wykroczenia.

Poważniejsze zmiany dotyczą art. 80 określającego kary pieniężne. W projekcie ustawy organizacja odzysku została zrównana w prawach i obowiązkach z wprowadzającym sprzęt na rynek, dlatego zrezygnowano z ustępu, nakładającego kary na organizację odzysku za niewywiązywanie się z niektórych obowiązków, gdyż obecnie kary przewidziane dla wprowadzającego sprzęt obowiązują również organizację odzysku. Przewidziano jednak kary dla organizacji odzysku w zakresie niewywiązywania się z obowiązków organizacyjnych i prowadzenia edukacji ekologicznej, gdyż jest to bardzo istotny element tworzenia systemu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, przy czym ustalono kary dla organizacji odzysku na poziomie dwa razy większym niż dla wprowadzającego sprzęt.

Uzupełniono również przepisy o kary nakładane na wprowadzających sprzęt w przypadku braku wpłaty zabezpieczenia finansowego oraz na wprowadzającego sprzęt z grupy 5, rodzaje 2-5, gdy nie podpisze umowy z organizacją odzysku.

Ponadto określono od jakich czynników powinna być uzależniona wysokość nakładanej kary. Brak takich przepisów powodował trudności w wydawaniu decyzji przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, gdyż nie mógł on odpowiednio uzasadnić wydanej decyzji.

Zmiany w załącznikach do ustawy

Dokonano drobnych zmian w załącznikach do ustawy polegających na zmianie brzmienia nazwy rodzaju 8 w grupie 4, ze względu na błędne tłumaczenie z dyrektywy 2002/96/WE, dostawieniu w załączniku nr 1 w grupie 9 w nazwie rodzaju 4 brakującego przecinka oraz dopisaniu do listy składników, które należy usunąć ze zużytego sprzętu, znajdującej się w załączniku nr 3, oleju ze sprężarek.

W art. 2 projektu ustawy wprowadzono przepisy dokonujące zmiany w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1042). Ze względu na fakt, że w ustawie o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym zrezygnowano z obowiązkowego informowania władz gminy lub miasta przez sprzedawców detalicznych i hurtowych o prowadzeniu przez nich zbierania zużytego sprzętu należy również zrezygnować z obowiązkowego przedstawiania mieszkańcom informacji o punktach sprzedaży sprzętu, który to obowiązek został określony w art. 3 w ust. 2 pkt 6b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W art. 3 ustanowiono przepisy przejściowe dla wprowadzających sprzęt wpisanych już do rejestru, w przypadku uzupełniania przez nich obowiązku podania do GIOŚ informacji o

umowie z organizacją odzysku. Podmioty te będą miały trzy miesiące od daty wejścia w życie ustawy na uzupełnienie danych.

Art. 4 określa, że do zabezpieczenia finansowego wniesionego przez wprowadzającego sprzęt na rok 2007 stosuje się przepisy dotychczasowe.

Wynika to z faktu, że zabezpieczenia finansowe wnoszone na rok 2007 będą rozliczane po wejściu w życie projektowanej ustawy (1 stycznia 2008 r.), czyli gdy będą już obowiązywały nowe zasady rozliczania zabezpieczeń finansowych.

Dotychczasowe przepisy przewidywały, że w przypadku, gdy wprowadzający sprzęt nie wywiąże się z nałożonych na niego obowiązków wniesione przez niego zabezpieczenie finansowe będzie przeznaczony na sfinansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, lub unieszkodliwiania zużytego sprzętu. Natomiast obecnie wprowadzane zmiany przewidują, że w przypadku niewywiązania się przedsiębiorcy z obowiązków osiągnięcia odpowiednich poziomów zbierania, odzysku i recyklingu, wpłacone zabezpieczenie finansowe przeznaczone będzie na pokrycie opłaty produktowej.

Ponieważ zasady rozliczania wpłacanych zabezpieczeń finansowych znacznie się zmieniły należało uniknąć sytuacji kiedy wprowadzający sprzęt, którzy wnieśli zabezpieczenie finansowe na 2007 r. musieliby stosować metody, które zaczną obowiązywać po 1 stycznia 2008 r. Dlatego też wprowadzono przepis przejściowy mówiący, że do wprowadzających sprzęt, którzy wnieśli zabezpieczenie finansowe na 2007 r., będą stosować się przepisy dotychczasowe. Ze względu na fakt, że przepisy dotyczące opłat produktowych wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r., wprowadzono w art. 4 projektu ustawy przepis mówiący, że środki pochodzące z zabezpieczeń finansowych wniesionych na rok 2006 i rok 2007 przeznaczonych decyzją Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na sfinansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, stanowią przychody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Przepisy ustawy wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2008 r. oprócz przepisu, w którym rezygnuje się z podawania w sprawozdaniu masy baterii i akumulatorów stosowanych w danym sprzęcie, które wprowadzający sprzęt powinien przedstawiać GIOŚ, który wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2010 r. (art. 5 projektu ustawy).

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

projektu ustawy o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektro- nicznym oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projektowany akt normatywny oddziałuje na:

- podmioty biorące udział w systemie gospodarowania zużytym sprzętem;
- wprowadzających sprzęt;
- Główny Inspektorat Ochrony Środowiska;
- Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska.

2. Wyniki konsultacji.

Projekt ustawy, zgodnie z § 12 ust. 5 uchwały Nr 45 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) został poddany konsultacjom społecznym w ramach procedury legislacyjnej. Projekt przedmiotowej ustawy został umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska www.mos.gov.pl w dziale Prace legislacyjne oraz w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Poniżej przedstawiono listę podmiotów, które zgłosiły uwagi do projektu ustawy:

1. AE – Centrum;
2. Atmoterm S.A.;
3. Auraeko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego;
4. Biosystem Elektrorecykling Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego;
5. CECED Polska Europejskie Stowarzyszenie Producentów AGD;
6. CTC CLATRONIC Sp. Z o.o.;
7. Elektro Eko Organizacja Odzysku Elektrycznego i Elektronicznego SA;
8. Europejska Platforma Recyklingu;
9. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska;
10. MAX DATA Sp. Z o.o.;
11. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska;
12. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;

13. NTT System S.A.;
14. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
15. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
16. Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych;
17. Polski Związek Producentów i Producentów Przemysłu Oświetleniowego;
18. Pro-Ekol Organizacja Odzysku SA;
19. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT;
20. Związek Producentów Sprzętu Oświetleniowego „Pol-Lighting”;
21. Związek Przedsiębiorstw Leasingowych;

Ponadto zarejestrowano dwa zgłoszenia podmiotów, które wyraziły zainteresowanie pracami nad nim w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa. Zgłoszenie zainteresowania pracami nad projektem ustawy zgłosili jednocześnie w dniu 6 czerwca 2007 r. CECED Polska Związek Pracodawców oraz Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT.

Uwagi przedstawione przez przedsiębiorców w głównej mierze dotyczyły przedstawionych w art. 27 poziomów zbierania. Przedsiębiorcy nie zgadzali się na wprowadzenie tak wysokich poziomów zbierania już w pierwszym roku obowiązywania zmian, jak również podnosili niewykonalność takich poziomów zbierania. Wobec powyższego przeniesiono ustalenie poziomów zbierania do rozporządzenia, aby zapewnić większą elastyczność.

Należy jednak podkreślić, że przedsiębiorcy mieli pełną świadomość obowiązków wynikających z dyrektywy już w 2005 r. i wówczas podkreślali, że będą realizowali obowiązek w zakresie zbierania, nawet gdy nie będą one zapisane wprost w ustawie. Spowodowało to na etapie prac parlamentarnych wykreślenie przepisów w tym zakresie z przedłożenia rządowego. Rzeczywistość okazała się jednak zupełnie inna. Brak przepisu ustawowego spowodował brak zaangażowania ze strony przedsiębiorców.

Drugą grupą zgłaszanych uwag były wątpliwości dotyczące wprowadzonego obowiązku przeznaczania przez organizacje odzysku 10 % wpływów na edukację ekologiczną oraz określenia co to jest edukacja ekologiczna. Przedsiębiorcy najczęściej wnosili o obniżenie pułapu przeznaczanych środków na edukację ekologiczną oraz przedstawiali swoje propozycje definicji edukacji. W związku z powyższym obniżono obowiązkową kwotę przychodów, które powinny być przeznaczone na edukację.

Trzecia znaczna grupa uwag dotyczyła obowiązku oznakowania wprowadzanego sprzętu znakiem określającym kto dokonał wprowadzenia produktu na rynek. Przedsiębiorstwa

podnosiły, że nie jest możliwe oznakowanie każdej sztuki sprzętu indywidualnym oznaczeniem, gdyż w wielu przypadkach sprzęt przez jedną firmę jest wysyłany do różnych krajów i nie są w stanie wprowadzać innego oznakowania na sprzęcie wysyłanym do Polski. Zmodyfikowano wobec powyższego przepis, ale nie jest możliwe jego wyeliminowanie ze względu na przepisy dyrektywy.

Szczegółowe wyniki przeprowadzonych konsultacji zostały zamieszczone na stronie internetowej www.mos.gov.pl, razem ze stanowiskiem resortu.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływy z tytułu opłat stanowią dochody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, przeznaczone na cele związane z ochroną środowiska.

Przepis ustanawiający opłaty produktowe za niedopełnienie obowiązku uzyskiwania odpowiednich poziomów odzysku i recyklingu znajduje się w obecnie obowiązującej ustawie. Jednakże nie określono obowiązku osiągnięcia poziomu zbierania oraz opłaty produktowej za niedopełnienie tego obowiązku. Trudno ocenić, jaki będzie rzeczywisty wpływ wprowadzonych zmian na funkcję przychodową funduszy ochrony środowiska. Będzie to możliwe w 2009 roku, w którym to wpłyną pierwsze opłaty produktowe. Oczekuje się, że dodatkowe opłaty produktowe za niewywiązanie się z obowiązku wpłyną na wzrost dochodów Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Przyczynią się najprawdopodobniej również do rozwoju przedsiębiorstw zainteresowanych przetwarzaniem odpadów.

Wprowadzając niniejsze przepisy przewiduje się oszczędność środków budżetowych przekazywanych na dofinansowanie działalności punktów zbierania zużytego sprzętu oraz zakładów przetwarzania zużytego sprzętu.

Projekt ustawy nie zakłada ani zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy.

Ustawa może pośrednio wpłynąć na rynek pracy w sektorze zajmującym się gospodarowaniem zużytym sprzętem, niemniej jednak trudno ocenić na obecnym etapie jego skalę.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wprowadzenie obowiązkowego poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych może wpłynąć na konkurencyjność pomiędzy przedsiębiorstwami oraz organizacjami odzysku.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Nie przewiduje się wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ aktu normatywnego na ochronę środowiska.

Oczekuje się, że akt będzie miał istotny wpływ na ochronę środowiska, gdyż przyczyni się do ograniczenia ilości zużytego sprzętu znajdującego się w strumieniu zmieszanych odpadów komunalnych przekazywanych na składowiska.

Projekt
z dnia 24 września 2007 r.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹**

**w sprawie rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i
elektronicznego**

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2007 r. Nr....poz....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego na rok 2008, stanowiące załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

¹ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie §1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 131, poz. 922 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 246).

ZALĄCZNIK

Grupa	Nazwa grupy	Poziom zbierania [%]
1	Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego	28
2	Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego	28
3	Sprzęt teleinformatyczny i telekomunikacyjny	28
4	Sprzęt audiowizualny	28
5	Sprzęt oświetleniowy rodzaj 2, 4, 5	45
	Sprzęt oświetleniowy rodzaj 3 i 6	28
6	Narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych, stacjonarnych narzędzi przemysłowych	28
7	Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy	28
9	Przyrządy do nadzoru i kontroli	28

UZASADNIENIE

Największą zmianą związaną z ustawą o zmianie ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach jest wprowadzenie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw środowiska do wydania rozporządzenia w sprawie poziomów zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, które wprowadzający sprzęt są obowiązani osiągnąć w poszczególnych latach. Poziomy zbierania zostały wprowadzone dla wszystkich grup sprzętu oprócz grupy 8 – przyrządy medyczne, z wyjątkiem wszystkich wszczepianych i skażonych produktów oraz grupy 10 - automaty do wydawania. Grupy te zostały wyłączone z obowiązku osiągania poziomów zbierania, gdyż są to urządzenia, które w większości trafiają do innych odbiorców niż gospodarstwa domowe oraz mają bardzo długą żywotność.

Poziomy zbierania zostały przedstawione w podziale na poszczególne grupy, zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy. Jedynym odstępstwem jest grupa 5 – sprzęt oświetleniowy, dla której został zastosowany podział na:

- Sprzęt oświetleniowy rodzaj 2, 4, 5;
- Sprzęt oświetleniowy rodzaj 3 i 6.

Zróznicowanie w grupie 5 wynika z faktu, że dla sprzętu oświetleniowego zawartego w rodzajach 2, 4, 5 istnieją już poziomy odzysku, które zostały określone w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607). Natomiast dla rodzajów 3 i 6 taki obowiązek jest dopiero wprowadzany.

Do końca 2008 r. Polska musi osiągnąć poziom zbierania 4 kg/mieszkańca/rok zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych (dyrektywa 2002/96/WE z 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego). Biorąc pod uwagę, że w Polsce jest ok. 38 000 000 mieszkańców należy zebrać ok. 152 000 000 kg zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

Należy przy tym podkreślić, że za zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych rozumie się odpady ze sprzętu spełniającego następujące warunki:

- jego głównym odbiorcą są gospodarstwa domowe,
- jego konstrukcja i funkcje uzasadniają zastosowanie w gospodarstwie domowym,
- jest wprowadzany na rynek z myślą o detalicznych nabywcach.

Oznacza to, że źródłem tego sprzętu są nie tylko gospodarstwa domowe, ale również instytucje, biura itd.

Dlatego też wyliczono, że do osiągnięcia takiego poziomu minimalnymi poziomami zbierania powinny być:

- 1) dla grup 1-4, 5, rodzaje 3 i 6, oraz 6,7,9 wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy poziom zbierania na 2008 r. będzie wynosił 28 % masy sprzętu wprowadzonego w poprzednim roku kalendarzowym.
- 2) dla grupy 5, rodzaje 2,4,5 wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, poziom ten będzie wynosił 45 % masy sprzętu wprowadzonego w poprzednim roku kalendarzowym.

Niezbędne wyliczenia oparto na danych gromadzonych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi bazę danych m.in. o masie wprowadzanego na rynek sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Z danych tych wynika, że w I kwartale 2007 r. zostało wprowadzonych 107 500,7 Mg sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Biorąc pod uwagę, że w pierwszych dwóch kwartałach masa wprowadzanego sprzętu jest mniej więcej na tym samym poziomie i że w II połowie roku sprzedaż zwiększa się 1,5 razy w stosunku do I połowy roku można założyć, że w 2007 r. zostanie wprowadzonych 537 503,5 Mg sprzętu. Biorąc pod uwagę, że do sprzętu gospodarstwa domowego nie zalicza się grupy 8 i 10 oraz z grupy 5 rodzaju 1, masa wprowadzanego w 2007 r. sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych będzie mniej więcej na poziomie 534 659, 8 Mg.

Oznacza to, że w 2008 r. należy zebrać zużyty sprzęt odpowiadający średnio 29 % masy wprowadzonego sprzętu do obrotu (szczegółowy podział na grupy przedstawiono w tabeli poniżej).

Tabela nr 1 – Poziomy zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych

Numer i nazwa grupy wprowadzonego sprzętu, z którego powstał zużyty sprzęt		masa wprowadzona w I połowie 2007 r.*	masa wprowadzona w II połowie 2007 r.*	masa wprowadzona w 2007 r.*	poziomy zbierania na 2008 r.	masa do zebrania w 2008 r. wg 2007 r.
		[kg]			%	[kg]
1		2		3		
1	Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego	116 550 845,02	174 826 267,53	291 377 112,55	28,00	81 585 591,51

2	Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego	12 168 242,08	18 252 363,12	30 420 605,20	28,00	8 517 769,46
3	Sprzęt teleinformatyczny i telekomunikacyjny	18 970 030,02	28 455 045,03	47 425 075,05	28,00	13 279 021,01
4	Sprzęt audiowizualny	28 795 732,90	43 193 599,35	71 989 332,25	28,00	20 157 013,03
5	Sprzęt oświetleniowy rodzaj 2, 4, 5	8 797 045,50	13 195 568,25	21 992 613,74	45,00	9 896 676,18
	Sprzęt oświetleniowy rodzaj 3	2 199 261,37	3 298 892,06	5 498 153,44	28,00	1 539 482,96
	Sprzęt oświetleniowy rodzaj 6	5 498 153,44	8 247 230,15	13 745 383,59	28,00	3 436 345,90
6	Narzędzie elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych, stacjonarnych narzędzi przemysłowych	14 737 192,90	22 105 789,35	36 842 982,25	28,00	10 316 035,03
7	Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy	2 935 329,90	4 402 994,85	7 338 324,75	28,00	2 054 730,93
8	Przyrządy medyczne, z wyjątkiem wszystkich wszczepianych i skażonych produktów	630 853,48	946 280,22	1 577 133,70	-	0,00
9	Przyrządy do nadzoru i kontroli	1 379 365,40	2 069 048,10	3 448 413,50	28,00	965 555,78
10	Automaty do wydawania	506 634,00	759 951,00	1 266 585,00	-	0,00
Razem			319 753 029,01	530 077 996,32	-	151 748 221,80

*Dane szacunkowe na podstawie danych z GIOŚ za I kwartał 2007 r.

Dla obliczenia poziomów zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych istotnym było również oszacowanie jaka ilość zużytego sprzętu jest możliwa do zebrania.

Szacuje się, że żywotność sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynosi średnio 8 – 15 lat. W rozważaniach zatem wzięto pod uwagę wyposażenie gospodarstw domowych w 1995 r. Z danych podawanych przez Główny Urząd Statystyczny wynika, że w 1995 r. w Polsce mieszkało 38 620 000 ludzi i było 12 501 000 gospodarstw domowych. Prawie każde gospodarstwo domowe było wyposażone w pralkę, chłodziarkę, telewizor, odkurzacz i radio. Średnie wagi tych urządzeń wynoszą:

- pralka – ok. 50 kg,
- chłodziarka – ok. 50 kg,
- telewizor – ok. 10 kg,
- odkurzacz – ok. 5 kg,
- radio – ok. 2 kg.

Czyli w każdym gospodarstwie domowym było ok. 117 kg sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Biorąc pod uwagę, że w gospodarstwie domowym mieszkało ok. 3,1 osób, wynika, że w 1995 r. przypadało ok. 38 kg/mieszkańca sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Szacunek ten nie obejmuje sprzętu podobnego do sprzętu stosowanego w gospodarstwach domowych, który był wykorzystywany w instytucjach, biurach itd.

Z powyższego wynika, że przyjmując czas życia sprzętu elektrycznego i elektronicznego na ok. 10 lat, w Polsce jest nagromadzona masa zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego pozwalająca na zebranie w 2008 r. 4 kg/mieszkańca/rok, gdyż jest to ok. dziesięć razy mniej sprzętu niż znajdowało się na wyposażeniu gospodarstw domowych dwanaście lat temu.